

Vedlegg 5

Overordnet beskrivelse av departementets forslag til støttemodell for første fase av Sørliche Nordsjø II

Generell informasjon

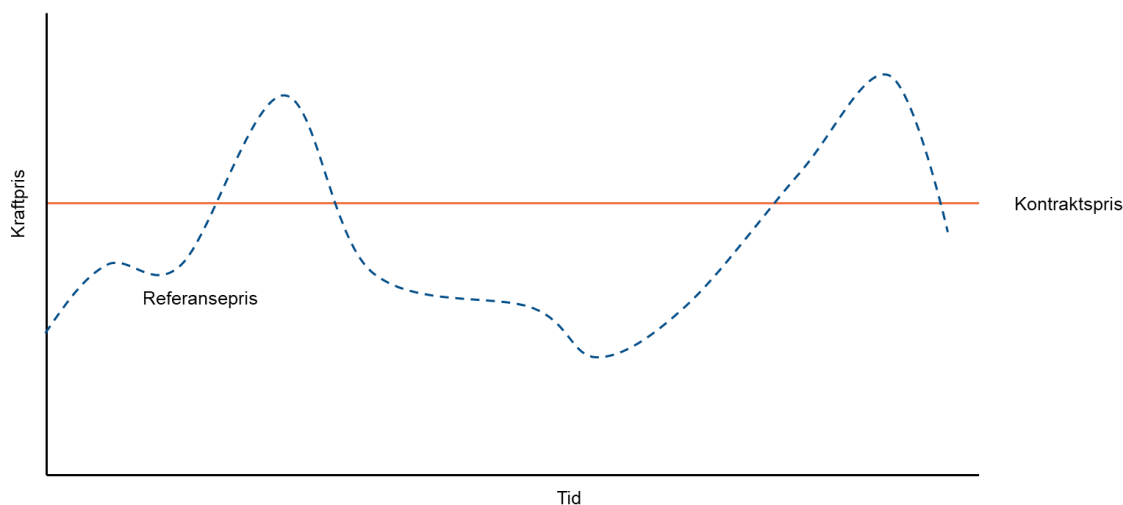
Departementet har fremmet Prop. 93 S (2022-2023) *Fullmakt til å inngå ein tosidig differansekontrakt for støtte til fornybar energiproduksjon til havs frå første fase av Sørliche Nordsjø II* for Stortinget. Støtten forutsetter Stortingets samtykke og at tiltaket blir godkjent av ESA.

Dette dokumentet gir en overordnet beskrivelse av støttemodellen, og hvilke forutsetninger modellen bygger på. Retten til støtte gis til vinneren av auksjonen, som samtidig får en eksklusiv rett til å gjennomføre prosjektspesifikk konsekvensutredning og å søke om konsesjon innenfor prosjektområdet, jf. havenergilova § 2-3.

1. Tosidig differansekontrakt som støttemodell

En tosidig differansekontrakt er foreslått som støttemodell for første fase av Sørliche Nordsjø II. Differansekontrakten inngås med staten v/Olje- og energidepartementet. Kontrakten vil bli publisert i god tid før frist for prekvalifisering.

En tosidig differansekontrakt er en langsiktig avtale med staten, som avlastar tiltakshaver for risiko knyttet til markedsprisen for strøm i støtteperioden. Differansekontrakten har en støtteperiode på 15 år. Kontraktsprisen (se punkt 1.3) blir avklart gjennom budgivningen i auksjonen. Dersom den gjennomsnittlige kraftprisen i en gitt måned (referanseprisen, se punkt 1.2) er lavere enn kontraktsprisen, dekker staten differansen. Dersom den gjennomsnittlige kraftprisen i en gitt måned er høyere enn kontraktsprisen, mottar staten differansen fra tiltakshaver.

Figur 1 Illustrasjon av tosidig differansekontrakt

1.1 Volum

Differansekontrakten vil omfatte 1400 MW. Produksjonen vil måles og avregnes i tilknytningspunktet på land. All kraft som produseres fra produksjonsanlegget leveres i tilknytningspunktet, med unntak av kraft til drift av energianlegget og nettap. Alternativ utnyttelse av kraften vil kreve forhåndssamtykke fra staten.

1.2 Referansepris

Referanseprisen vil tilsvare den gjennomsnittlige månedlige spotprisen i NOK-øre/kWh i NO2 for den inneværende måneden. Ved endringer i inndelingen av budområder, vil referanseprisen tilsvare den gjennomsnittlige spotprisen i budområdet prosjektet til enhver tid er tilknyttet.

1.3 Kontraktspris

Kontraktsprisen (budprisen) fastsettes ved auksjon. Kontraktsprisen er den prisen som utgjør det vinnende budet i auksjonen, i NOK-øre/kWh. Kontraktsprisen er den samme gjennom hele støtteperioden.

1.4 Reservasjonspris

Reservasjonsprisen er en maksimal kontraktspris som tilsvarer det høyeste støttenivået staten er villig til å betale per produserte kilowatttime. Bud i auksjonen over reservasjonsprisen vil ikke bli akseptert. Departementet foreslår å sette en reservasjonspris på 66 NOK-øre/kWh. Reservasjonsprisen er basert på Norges vassdrags- og energidirektorats estimat for energikostnad over levetiden (LCOE), med en margin på 15 prosent.

1.5 Mekanismer for å ivareta samfunnsmessig rasjonell kraftproduksjon

For å unngå produksjon av kraft på tidspunkter hvor verdien av produksjonen er negativ, opphører støtten i timer med svært lav spotpris. Denne minsteprisen er satt til 5 NOK-øre/kWh, basert på de estimerte marginalkostnadene til drift av energianlegget.

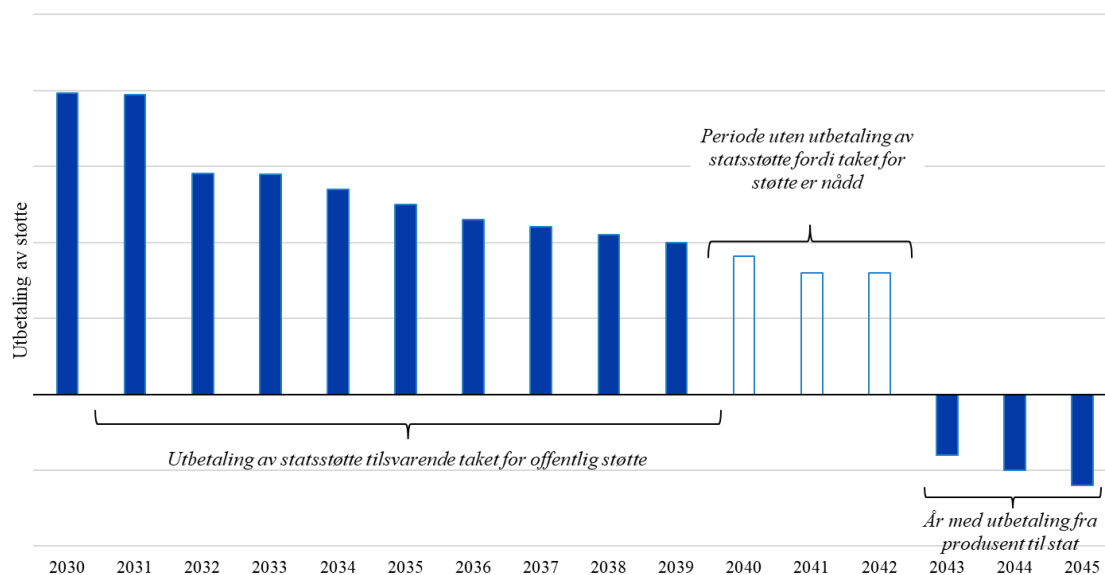
Ved månedlig referansepris i differansekontrakten vil beregningen av om det skal foretas betaling til staten eller tiltakshaver foretas på månedsbasis. Der tiltakshaver skal betale til staten kan det oppstå situasjoner der det er rasjonelt at energianlegget produserer, men der spotprisen kombinert med betalingen til staten vil medføre at tiltakshaver går med tap i en gitt time. For å unngå at energianlegget stopper produksjonen i slike situasjoner vil tiltakshavers betaling til staten bli justert. Justeringen vil sikre at tiltakshaver har insentiv til å produsere i disse timene.

1.6 Tak for utbetalinger

Netto utbetalinger under differansekontrakten er foreslått oppad begrenset til et øvre tak på 15 mrd. kroner. Taket er foreslått symmetrisk, slik at taket for utbetalinger under differansekontrakten er like høyt for utbetalinger fra staten til tiltakshaver, som fra tiltakshaver til staten.

Etter at taket er nådd stanses betalingen til den parten som har nådd taket. I perioder hvor tiltakshaver betaler staten fordi kontraktsprisen er høyere enn referanseprisen, vil

tiltakhaver ha rett til støtte for tilsvarende beløp i fremtiden hvis kontraktsprisen igjen er lavere enn referanseprisen.

Figur 2 Eksempel på utbetalinger under differansekontrakten

1.7 Varighet

Støtteperioden er foreslått til 15 år regnet fra prosjektets ferdigstillelse. Prosjektet anses ferdigstilt når en vesentlig del av prosjektets totale kapasitet er satt i drift, og departementet har mottatt en bekreftelse fra en uavhengig tredjepart på at produksjonsanlegg og nettanlegg er satt i drift og at anlegget har levert kraft i tilknytningspunktet på land.

1.8 Inflasjonsjustering

Kontraktsprisen, minsteprisen og støttetaket vil bli inflasjonsjustert etter konsumprisindeksen. Inflasjonsjusteringen vil skje med virkning fra det tidspunktet energianlegget ferdigstilles og settes i drift, basert på endringer i konsumprisindeksen fra 1. kvartal 2024. Det vil ikke bli foretatt ytterligere inflasjonsjustering etter at anlegget er satt i drift.

1.9 Forpliktelser og risikofordeling

Differansekontrakten innebærer en plikt til å realisere prosjektet, med sanksjonerte tidsfrister og krav om garantistillelse. Med unntak av tidsrisikoen for konsesjonsbehandling etter havenergilova og energiloven, samt tidsrisikoen knyttet til at det er tilgjengelig kapasitet i tilknytningspunktet i nettet på land, har tiltakshaver også risikoen for alle tillatelser, samtykker og avtaler som kreves for realisering av prosjektet.

Støttemodellen gir kun risikoavlastning for utviklingen i kraftpriser under deler av prosjektets driftsfase. Tiltakshaver skal prosjektere, bygge og drive prosjektet for egen regning og risiko. Tiltakshaver skal selv stå for salg av produsert kraft for egen regning og risiko.

1.10 Merverdiavgift

Etter hovedregelen i merverdiavgiftsloven § 3-1 skal det beregnes merverdiavgift ved omsetning av varer og tjenester. Grunnvilkåret om at det må foreligge «omsetning» innebærer at det må foregå en levering av varer og tjenester mot vederlag. Det må med andre ord foreligge en gjensidig bebyrdende avtale mellom to parter.

Departementet tar sikte på å innhente en uttalelse fra skattemyndighetene for å avklare om det skal beregnes utgående merverdiavgift av tilskuddet etter differansekontrakten.